

VZDUŠNÉ VÝSADKY VE STŘETNÉM SRAŽENÍ

Střetné sražení bylo dostatečně charakterizováno v předcházejících článcích.

Já chci na tyto články navázat a vyjádřit se k použití vzdušných výsadků ve střetném sražení z několika pohledů.

Za prvé ukázat na možnou variantu použití různých druhů vzdušného výsadku s důrazem na rozsah základních bojových úkolů.

Za druhé diferencovaně uvést hlavní zásady použití vrtulníkového výsadku (taktického charakteru) a padákového, popř. kombinovaného výsadku (operačně taktického charakteru).

Za třetí zevšeobecňit nové pohledy na použití vzdušného odřadu, který se právem může stát progresivním prvkem bojové sestavy a navíc může přispět k zabezpečení sledovaných cílů, jakož i manévrů ve střetném sražení a boji.

Rozsah základních bojových úkolů ve střetném sražení a boji se určitým způsobem liší od ustanovení Oper-1-1 a Vševojsk-1-1, neboť jejich tvorba byla koncipována téměř s 20letým odstupem. Za tuto dobu pod vlivem neustálého rozvoje vědeckotechnického pokroku došlo k podstatným změnám ve výstavbě a rozvoji ozbrojených sil, změnila se struktura armád, všech druhů vojsk a speciálních vojsk, pronikavě se zvýšila jejich úderná a bojová síla, došlo ke kvalitativnímu skoku v dovedném využívání **manévru vzduchem**, což vnáší mnoho jiných způsobů do vedení ozbrojeného zápasu a bezprostředně s tím i do střetného sražení.

Zkušenosti z použití vzdušných výsadků, jakož i z rozvoje teorie taktiky a operačního umění dokazují, že v soudobých

podmínkách nebyvale narůstá význam bojového použití zejména vzdušného výsadku různého druhu. To je dáno jeho schopností vysazení v rozdílné síle, v minimální době, do různých a i vzdálenějších prostorů a s rozsáhlou variantou bojových úkolů. Vzhledem ke stále modernizaci vzdušných výsadků, která se vyznačuje dalším zvýšením úderné a palebné síly i mobility, dochází k tomu, že výsadek je schopen plnit v týlu nepřítele různé bojové úkoly i samostatně a delší dobu.

Ve střetném sražení mohou být ve prospěch vševojskové armády použity **padákové, kombinované a vrtulníkové výsadky**. V některých případech bude vysazen i **speciální výsadek**. Určitou zvláštností je, že uvedené druhy výsadku mohou plnit téměř stejné bojové úkoly, které v podstatě mají charakter **základních bojových úkolů** a jsou trvale platné. Přitom skutečnou rozdílnost bude ovlivňovat organizační stupeň velení, který výsadek organizuje a zabezpečuje, dále druh výsadku a předpokládaná hodnota vysazených vojsk, jakož i hloubka vysazení a doba bojové činnosti v týlu nepřítele.

Základním bojovým úkolem **vrtulníkového výsadku** bude:

— ovládnout důležité čáry a prostory na přístupech a na směru postupu předposunutého odřadu a v součinnosti s ním plnit bojové úkoly až do doby příchodu hlavních sil,

— ovládnout rozhodující terénní prostory, čáry, objekty k zabezpečení boků a styků vlastních vojsk na předpokládaných směrech jejich činnosti,

— udržet výhodné čáry, prostory k zabezpečení přechodu částí sil vlastních vojsk do obrany na poutacím směru a k včasnému rozvinutí hlavních sil a aktivnímu ničení uskupení nepřítele,

— s předstihem ovládnout významné čáry, prostory a důležité terénní překážky k zabezpečení manévru vlastních vojsk do odkrytých boků a týlu nepřítele, popř. k využití vzniklých mezer k bezprostřednímu ničení uskupení nepřítele (vzniklé mezery po použití jaderných úderů),

— v závislosti na průchodnosti terénu a možnosti pohybu mimo komunikace zatrasovat určené úseky na osách přisunu s využitím vysoce účinných trhavin a zejména zápalných látek, a tím zabraňovat rychlému přisunu záloh nepřítele, jakož i oddělení jeho druhých sledů od prvních,

— ničit jaderné prostředky a ostatní ZHN nepřítele, palebná postavení raketových a víceúčelových prostředků, velitelská stanoviště, bitevní vrtulníky ve vyčkávacích prostorech s využitím léček, přepadů, popř. vysazením výsadku přímo na objekt,

— vyhledávat rozhodující stacionární i mobilní a malorozměrné cíle k navádění vlastního stíhacího a stíhacího bombardovací letectva nebo k udávání cílů pro raketové vojsko a dalekonosné dělostřelectvo,

— plnit dílčí bojové úkoly diverzního charakteru při vysazení na velkém prostoru (široké frontě) s využitím konfigurace terénu, zátarasů různého druhu, zamořených úseků radioaktivními a otravnými látkami,

— ničit důležité objekty, sklady a zařízení a dezorganizovat týl nepřítele,

— demonstrační činnost na druhých směrech, osách přisunu záloh nepřítele nebo v klamných prostorech vysazení.

Základním bojovým úkolem **padákového (kombinovaného)** výsadku ve střetném sražení bude:

— aktivní činností zadržovat přisun operačních záloh nepřítele z hloubky, a získat tím čas pro účinná protiopatření,

— ovládnout výhodné prostory a čáry k oddělení anebo odříznutí prvního sledu nepřítele od druhého, a tím vytvořit podmínky pro ničení nepřítele po částech,

— zmocnit se důležitých prostorů a čar k zabezpečení organizovaného vstupu hlavních sil armády do sražení,

— předejít nepřítele v ovládnutí výhodných prostorů na směrech a přístupech a zabránit mu v manévru do boku a týlu našich vojsk,

— ovládnout průsmyky, soutěsky, přechody a jiné významné terénní překážky k zabezpečení obchvatného manévru (rozhodného úderu) k rozdělení a zničení uskupení nepřítele,

— aktivní činností na velkém prostoru narušovat plynulý rozvinutí a zasažení hlavních sil nepřítele do střetného sražení,

— ničit výsadek nepřítele a zabezpečit rychlé proniknutí vlastních pozemních vojsk tímto prostorem,

— zmocňovat se důležitých prostorů k dokončení likvidace obklíčeného uskupení nepřítele zasažených jadernými úderů, přehrazovat ústupové cesty a narušovat nepřítele velení a činnost týlu,

— ovládnout výhodný prostor na stanovené čáře a udržet jej do doby vysazení **vzdušného odřadu** (nový prvek, který v blízké budoucnosti může být organizovaný na stupni vševojskové armády a frontu), nebo příchodu předem vysazeného odřadu a hlavních sil.

Tyto základní úkoly mohou plnit uvedené druhy vzdušného výsadku postupně, nebo paralelně, popř. různou kombinací v souladu s komplexním plánem použití jaderných a palebných úderů a s předpokládanými způsoby manévru. Dále také v analogii na směry a prostory vysazení vzdušného výsadku (jiného druhu), prostory působení vzdušného odřadu, včetně průzkumných, předem vysazených či speciálních odřadů.

Rozsah plnění základních úkolů bude vždy záviset na **celkovém čase**, který bude mít vzdušný výsadek k dispozici, a to prakticky od doby vysazení až do doby sloučení s předem vysazeným odřadem, nebo hlavními silami. Přitom celkový čas bude zpravidla bezprostředně limitován konkrétní hloubkou vysazení a předpokládaným průměrným tempem útoku provlekových divizí.

Hlavní zásady použití vzdušných výsadků ve střetném sražení zahrnují komplex činitelů, které mohou mít bezprostřední vliv na dosažení konečného výsledku. Mezi rozhodující činitele počítám:

— předpokládanou operační sestavu vojsk armády (stálých a nestálých prvků bojové sestavy svazků),

— rozdílnost v použití vrtulníkového a padákového (kombinovaného) výsadku,

— velikost vyčleněné jednotky, množství bojové techniky a materiálu pro činnost v týlu nepřítele,

— variantu komplexní přípravy výsadku,

— volbu prostorů pro nakládání bojové techniky a nasazení jednotek,

— časové možnosti použití výsadku (plánování, nakládání, bojová přeprava vzduchem, vysazení a vedení bojové činnosti),

— variantu vyčlenění dopravních vrtulníků (letounů) a bojových vrtulníků,
— bojové možnosti výsadku (organizace výsadku, rozsah přidělených jednotek, způsob podpory).

V dalším se zaměřím na stručně objasnění těchto činitelů. Při předpokládané **operační sestavě** vojsk armády můžeme vycházet z toho, že nejčastěji bude armáda členěna do dvou sledů. Přitom někdy může část prvního sledu (jedna i více divizí) přejít plánovitě do obrany na poutacím směru. Tím si vytvoří výhodné podmínky pro útok hlavních sil do boku a týlu uskupení nepřítele. Tento může vést z jednoho směru (boku) nebo souběžně z obou směrů (boků). Současné divize, která přechází do obrany, bude vysílat předem určený odřad k ovládnutí a udržení důležitých a výhodných prostorů a čar.

V tomto případě počítám s tím, že ve prospěch divize na poutacím směru bude vysazen vrtulníkový výsadek. Obdobně může být vysazen ve prospěch divizí na hlavním směru úderu vedeného do boku uskupení nepřítele. Přitom není vyloučen i takový případ, kdy vrtulníkový výsadek bude použit před divize při vedení současného úderu z obou boků. Padákový (kombinovaný) výsadek bude nejčastěji vysazován do mnohem větší hloubky na směru hlavního úderu.

Rozdíl mezi druhy výsadku spočívá v tom, že **vrtulníkový výsadek**, zejména v hodnotě zesíleného mspr (v horském a zalesněném terénu a k zabezpečení boků někdy i v hodnotě zesílené motostřelecké roty) bude organizován od prvosledových i druhosledových divizí. Předpokládaná hloubka vysazení může dosahovat 60 až 90 km, což bude ovlivněno průměrným tempem postupu PO 20 až 30 km.h⁻¹. Proto doba vedení samostatné bojové činnosti v týlu nepřítele by neměla přesahovat 3 h. Ovšem to nevylučuje, že v některých případech bude doba bojové činnosti podstatně vyšší. Zvláštností je dálka vysazení (vzdálenost mezi nakládacím místem ve vyčkávacím prostoru a přistávací plochou v prostoru vysazení), která může být totožná s hloubkou vysazení, popř. větší maximálně o 10–20 km. Z toho vyplývá, že vysazení ve stanoveném prostoru může trvat 35–55 minut (dálka vysazení 70–110 km, rychlost letu vrtulníku 200 km.h⁻¹).

Naproti tomu vrtulníkový výsadek ve prospěch hlavních sil, které vedou úder do boku a týlu uskupení nepřítele, může být vysazován do podstatně menší hloubky, a to kolem 30 až 50 km, což vyžaduje 1–2 h boje. Obdobně vrtulníkový vý-

sadek v hodnotě zesílené roty bude zpravidla vysazován do menší hloubky (kolem 20–30 km).

Padákový výsadek (kombinovaný) v hodnotě praporu (pluku) bude zpravidla vysazován do větší hloubky (kolem 100 až 200 i více km) s důrazem na směry přísunu záloh nepřítele. I když dálka vysazení může přesahovat 300 až 500 i více km, výsadek může být vysazen za 30–54 minut (rychlost dopravního letounu AN-12 je 560 km.h⁻¹). Za předpokladu přísunu nezbytné munice a materiálu v průběhu boje vzduchem (zpravidla na padácích nebo výsadkových plošinách) se doba bojové činnosti značně prodlouží a může dosahovat i několik dní.

Velikost vyčleněné jednotky, množství bojové techniky a materiálu pro činnost v týlu nepřítele jsou limitovány počtem a typem dopravních a bojových vrtulníků a jejich schopností vysazení do jednoho prostoru a v jednom koloběhu. Přitom pro bojovou přepravu vzduchem vrtulníkového výsadku v hodnotě zesíleného mspr s veškerou bojovou technikou potřebuje 36–48 vrtulníků Mi-6. Tato hodnota vrtulníků v maximální míře zvyšuje skutečné bojové možnosti vrtulníkového výsadku, dále a zejména hloubku vysazení a mnohem delší dobu vedení boje. Současně také zabezpečuje, že s vrtulníkovým výsadkem jsou vysazeny jednotky druhů vojsk a speciálních vojsk, které se mohou podílet na zaminování předpokládaných čar s vyčleněnými vrtulníky Mi-4 (Mi-8). Ty mohou položit za 2–3 (3–4) minuty minové pole o šířce 60–80 m a délce 600–800 (1150–1300) m. Nebo mohou během necelé minuty letu vytvořit dymovou clonu o výšce 70–100 a délce 950–1650 metrů. Mimo to se mohou podílet na celé řadě dalších úkolů, které jsou spojeny se zatarasením nebo odtarasením směrů a prostorů. Tento počet dopravních vrtulníků může zabezpečit v prvním koloběhu vysazení výsadku na směru postupu PO (do hloubky až 90 km) a s časovým odstupem téměř dvou hodin (přeprava vzduchem 1. výsadku, zpáteční let, nakládání a nasednutí 2. výsadku, bojová přeprava vzduchem a vysazení) může vysadit druhý výsadek ve prospěch divizí, které vedou úder do boku uskupení nepřítele. Případný požadavek na současně vysazení do dvou prostorů a v síle dvou výsadků vyžaduje mít k dispozici hodnotu do tří pluků dopravních vrtulníků.

Variantu **komplexní přípravy** výsadku bude ovlivňovat i to, že předurčené jednotky pro činnost v týlu nepřítele se budou nejčastěji přesunovat společně na zá-

di hlavních sil divize. Z toho vyplývá, že posilové prostředky mohou být začleněny k předurčené jednotce předem ve stanovených prostorech nebo v průběhu krátké zastávky. V některých případech mohou být s potřebným předstihem přepraveny i vrtulníky.

Volba prostorů pro zabezpečení nakládání bojové techniky a nasednutí jednotek bude mít trochu odlišný charakter. Pro vrtulníkový výsadek se nebude vyčleňovat vyčkávací prostor, ale pouze nakládací místa, která by se měla určovat s využitím vhodného terénu podél komunikací. Vzhledem k tomu, že přistání vrtulníků a veškerá činnost na nakládacím místě bude časově limitována, předpokládám, že i vzdálenost mezi jednotlivými nakládacími místy (v závislosti na konfiguraci terénu) může být skutečně minimální.

Časové možnosti použití výsadku bude i nadále ovlivňovat schopnost velitelů a štábů rychle zpracovat potřebné podklady pro rozhodnutí a zabezpečení nepřetržité součinnosti. Zkušenosti dokazují, že štáb, který si dokonale osvojil zvláštnosti vyplývající z činnosti v týlu nepřítelů, může podstatně zkrátit dobu potřebnou na plánování a zabezpečení další činnosti, která souvisí s přípravou výsadku až do doby vzletu vrtulníků k plnění bojového úkolu.

Variantu vyčlenění dopravních (bojových) vrtulníků může ovlivnit i charakter terénu v prostoru vysazení. V horském a zalesněném, jakož i těžko dostupném terénu mohou být výsadky vysazovány z dopravních vrtulníků Mi-4 a Mi-8, kdy namísto těžké bojové techniky najdou největší uplatnění protitankové zbraně, ženijní munice a zápalné látky. Z toho můžeme vyvodit i odlišný způsob vedení bojové činnosti vrtulníkového výsadku.

Bojové možnosti výsadku i nadále ovlivňuje skutečná hodnota vysazených sil a prostředků do týlu nepřítelů a jejich schopnost ničit různé obrněné cíle a živou sílu nepřítelů po určitou dobu. Vycházíme-li z předpokládané organizační struktury vrtulníkového výsadku, taktiko-technických dat jednotlivých zbraní a bojové techniky, jakož i příslušných koeficientů ničení, můžeme vyvodit, že výsadek může vyřadit 50–90 různých obrněných cílů nepřítelů. Za předpokladu, že nadřízený velitel stanoví způsob a rozsah podpory letectvem, raketovým vojskem a podle hloubky vysazení i dělostřelectvem, tak se jeho bojové možnosti podstatně zvyšují.

Z toho nám vyplývá, že použití vzdušných výsadků ve střetném sražení má své

zvláštnosti, které bezprostředně ovlivňují a diferencují komplexní způsob přípravy. Přitom v důsledku další modernizace armád může dojít k zavedení nových prvků, které i ve střetném sražení najdou plnohodnotné uplatnění. Mezi takové prvky právem patří i vzdušný odřad.

Vzdušný odřad může být složen z části jednotek motostřeleckého (v některých případech i výsadkového) vojska, z jednotek druhů vojsk a speciálních vojsk vyzbrojených a přizpůsobených pro bojovou přepravu vzduchem a k vedení samostatné bojové činnosti v týlu nepřítelů.

Jednotky druhů vojsk a speciálních vojsk jsou organizačně rozčleněny tak, aby po přistání mohly s příslušnou technikou vést průzkum (včetně rádiového a radiotechnického průzkumu), současně s přepravenými prostředky radiotechnického boje vést doplňkový průzkum a selektivně rušit rádiové spojení operačně taktického stupně, rušit palubní průzkumné, bombardovací a víceúčelové radiolokátory, včetně systémů blízké navigace. Dále též vést ženijní průzkum k průchodnosti, odtažení (zatarasení) silnic a směrů, jakož i míst velení s pravděpodobným uložením jaderných min, dále míst pro zřízení mostových a přívozových přepravišť, popř. získání dalších podkladů pro nadřazený stupeň. Obdobně vést radiační a chemický průzkum předpokládaných pochodových os a prostorů, včetně předávání zpráv o úderch ZHN.

Předpokladem je, že do vzdušného odřadu mohou být začleněny jednotky výsadkového vojska zpravidla jen v těch případech, pokud padákový výsadek bude plnit bojové úkoly ve větší hloubce týlu nepřítelů ve prospěch odřadu, anebo zabezpečuje přistávací plochy pro hlavní síly odřadu. Z hlediska vzdušného výsadku bude správné věnovat zvláštní pozornost bezprostřednímu zabezpečení boků sestavy hlavních sil vševojskové armády, jakož i boků vzdušného odřadu, vysazením výsadkových přepadových jednotek s cílem vyloučit či zabránit, popř. znesnadnit, manévr ze strany nepřítelů.

Vzdušný odřad s přidělenými jednotkami může dosahovat **hodnoty i několika praporů** a jeho konkrétní složení bude ovlivňovat to, zda bojová činnost bude vedena s použitím jaderných zbraní, zda jej podpoří ničivými prostředky nadřazený stupeň velení, zda byly vyslány předem vysazené odřady, průzkumné odřady a vysazené vzdušné výsadky. Na hodnotu a sílu vzdušného odřadu má také bezprostřední vliv i charakter bojového úkolu, konfigurace terénu, povětrnostní podmínky a zejména počet a typ vyčleněných vrtul-

níků (letadel) pro bojovou přepravu vzduchem.

Doba bojové činnosti v týlu nepřítele bude záviset na skutečné síle vysazených jednotek, způsobu zesílení jednotkami druhů vojsk a speciálních vojsk, rozsahu podpory prostředků nadřazeného velitele, hloubce vysazení, konfiguraci terénu v prostoru vysazení, charakteru bojového úkolu, na průměrném tempu postupu před-sunutého odřadu a tempu útoku prvo-sledových divízií a zejména na charakteru činnosti nepřítele. Ten se bude snažit s využitím všech prostředků zničit vysazené jednotky, zpětně ovládnout ztracený prostor (čáru, objekt) a zabezpečit výhodný manév. Doba bojové činnosti může dosahovat 12 až 16 a v závislosti na vývoji situace i více hodin.

Hloubka vysazení bude záviset na bojových možnostech vzdušného odřadu, dále na situaci — zda jsou vysazeny různé druhy vzdušných výsadků, zda byla vyslána operační manévrující skupina a použity předsunuté odřady. Důležité je i to, zda odřad bude vysazen na směr hlavního úderu nebo druhého úderu armády, což bezprostředně ovlivňuje i rozsah zabezpečení prostředky nadřazeného velitele. Proto hloubku vysazení můžeme diferencovat.

Za situace, že nebudou vsílány před-sunuté odřady, může být vysazen do hloubky 60—120 km, při vyslání před-sunutého odřadu do 120—150 km, zatímco v případě zasazení operační manévrující skupiny může hloubka vysazení dosahovat až 200 km.

Při uvedení těchto norém vycházím i z toho, že do větší hloubky sestavy nepřítele o dalších 100 i více kilometrů, prakticky na vzdálenější stranu za prostor vysazení vzdušného odřadu a na směry pochodových os nepřítele mohou být vysazeny různé druhy vzdušných výsadků. Před nimi budou s rozdílem dalších 100 až 150 km působit průzkumné skupiny. Z toho můžeme vyvodit, že při současném vysazení průzkumných skupin, vzdušného výsadku a vzdušného odřadu do několika prostorů učených v různé hloubce může celková vzdálenost jejich působnosti od hlavních sil orientačně dosahovat 400 až 550 km. V takovém případě je zabezpečeno nejen včasné získání potřebných údajů, ale i aktivní plnění bojových úkolů proti přisunujícímu se nepříteli a na velkém prostoru.

Odřad bude vysazován nejčastěji k vedení bojové činnosti na velkém prostoru, prakticky do několika prostorů, které mohou být učené lineárním a horizontálním způsobem. Přitom je předpoklad, že

v jednom z prostorů budou zpravidla vysazeny hlavní síly z dopravních vrtulníků, zatímco část sil z bojových vrtulníků v dalších prostorech. Tyto mohou být v závislosti na terénu členěny nepravidelně, popř. kruhovitě kolem prostoru vysazení hlavních sil vzdušného odřadu obdobným způsobem, jako se vysazují vzdušné výsadky při organizaci boje na velkém prostoru.

Vzdušný odřad se může vytvářet a organizovat nejen na stupni vševojskové armády, ale i frontu (o větší síle) z jednotek druhosledových divízií a záloh. Jeho bojovou přepravu vzduchem a vysazení bude zpravidla zabezpečovat nadřazený velitel svými prostředky. Jsem toho názoru, že vzdušný odřad bude prakticky podstatně menším, ale moderním předsunutým odřadem, nebo „omskou“, kdy s využitím bojové přepravy vzduchem je schopen ve velmi krátké době, řádově několika desítek minut, proniknout do týlu sestavy nepřítele, obsadit výhodné prostory, čáry a objekty, a svou aktivní činností na velkém prostoru v úzké součinnosti se vzdušným výsadkem a průzkumnými jednotkami s předstihem získávat potřebné údaje k zatarasování a znesnadňování přesunu hlavních sil a záloh nepřítele. Tím se podílí na získání potřebného času pro manév. vlastními vojsky.

Předpokládám, že podle rozhodnutí velitele armády může dojít k použití vzdušného odřadu i ve prospěch prvo-sledové divize na hlavním směru úderu, nebo k zabezpečení divize, která se přesunuje na boku hlavních sil armády. V takových případech bude výhodné, aby síla vyčleněných jednotek do vzdušného odřadu byla podstatně menší, protože bojový úkol nebude tak rozsáhlý.

Vzdušný odřad může však ve prospěch divize plnit mnohem širší bojové úkoly než dosavadní předvoje (a navíc v kratším čase a do větší vzdálenosti). Může také mnohem rychleji zabezpečovat ohrožené boky hlavních sil divize (popř. i armády) plněním úkolů vzdušných bočních odřadů a vzdušných záští, a to v určitých prostorech nebo na čarách, dokud neprojde celá divize (armáda). Současně za minimální dobu se mohou tyto odřady (záštity) přemístit do dalšího prostoru s cílem přehradit nepříteli možné směry a komunikace, které vedou do boku sestavy vlastních vojsk. Bude to záviset na úkolech, které má odřad nadále plnit, na rychlosti přesunu hlavních sil a předpokládané činnosti uskupení nepřítele.

Bojové použití vzdušných výsadků, vzdušného odřadu a průzkumných jednotek ve

střetném sražení musí být dokonale sladěno podle jednotného zámyslu v návaznosti na jaderné i palebné úderý a použití ostatních prostředků ničení.

Jestliže velitel armády použije vzdušný odřad, pak mu určí:

- složení (jaké jednotky, bojová technika a materiál),

- prostor a dobu soustředění ve vyčkávacím prostoru (v rámci výchozího prostoru pro vysazení),

- bojové úkoly ve variantách (na směru hlavního úderu a na bocích),

- plánované prostory vysazení vzdušného výsadku,

- prostory působnosti průzkumných skupin, průzkumných odřadů,

- směry postupu předsunutého odřadu a úkoly, které bude plnit v úzké součinnosti,

- počet, typ a případné omezení (přepavní kapacitu) u dopravních vrtulníků (letadel) a bojových vrtulníků, které jsou vyčleněny k bojové přepravě vzduchem a k podpoře boje po vysazení,

- dobu pohotovosti ve vyčkávacím prostoru, pohotovost k nakládání bojové techniky, materiálu a k nasednutí jednotek do dopravních a bojových vrtulníků (podle typu vrtulníků mohou být nakláda-

cí místa v různých prostorech vzdálených i více km),

- trať bojového letu vrtulníku (letadel), vzdušný koridor a prostory vysazení s jejich abecedním označením (zprava doleva A, B, D atd., nejdříve vzdálenější a potom bližší),

- způsob a rozsah zabezpečení nakládání bojové techniky a nasednutí jednotek, bojové přepravy vzduchem, vysazení a vedení bojové činnosti,

- předpokládanou dobu bojové činnosti (plnění úkolu) v týlu nepřítele,

- organizaci velení a spojení s velitelem armády (vzdušným výsadkem a průzkumnými jednotkami),

- způsob organizace součinnosti se vzdušným výsadkem, letectvem, průzkumnými jednotkami a hlavními silami (předsunutými odřady).

Předpokládám, že rozsah úkolů a opatření k organizaci a použití vzdušného odřadu nebude vyžadovat tvorbu dalších bojových dokumentů, ale jednotlivé body se stanou součástí rozhodnutí velitele, plánu organizace součinnosti, a zejména grafického plánu použití vzdušných výsadků. Tím se zabrání případné duplicitě a současně se zabezpečí komplexní přístup pro vysílání jednotlivých prvků za velmi složitě a měnící se situace.

V závěru chci zdůraznit, že ve střetném sražení nebyvale narůstá požadavek na různé způsoby manévru. Současně se stále více do popředí dostává požadavek organizovat manévry vzduchem. Ukazuje se, že těmto požadavkům je třeba přizpůsobit organizační strukturu. Tato umožní vytvářet výhodné a moderní prvky, které najdou stále větší uplatnění při vedení bojové činnosti.